

[Poul Erik Dyrting]

vesteringerne i de hårdt tiltrængte arbejdspladser fra denne fond stoppet og fonden nedlagt.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe konstaterer med tilfredshed, at regeringen er opmærksom på spørgsmålet om aktivitet, risikobetonede investeringer, demokrati og åbenhed omkring fondene. Derfor er vi tilfredse med, at regeringen nedsætter et udvalg, der skal se på disse forhold.

Alt i alt er der tale om et fremsynet forslag til gavn for dansk erhvervsliv og dermed investering i flere arbejdspladser, et forslag, der uden for disse mure bliver taget godt imod.

Det gør vi også i den socialdemokratiske folketingsgruppe, og vi støtter selvfølgelig forslaget.

Per Stig Møller (KF):

Vi står med et forslag, som skal lette mulighederne for dansk erhvervsliv for at få kapital fra de danske institutionelle investorer i stedet for fra udlandet. Det vil selvfølgelig være en fordel, at både vore store virksomheder og de små og mellemstore virksomheder får lettere adgang til kapital og kan se frem til en mindre rentebyrde end den, låntagning i udlandet kan medføre. Det vil ligeledes være et tilskud til opsvinget, at de ikkebørsnoterede selskaber kan få lettere adgang til at få tilført kapital.

I vores handlingsprogram »Vækst og Velstand« har vi jo netop anvist veje hertil også uden de udviklingsselskaber, regeringen vil støtte i det fremsatte forslag.

Vi har en struktur med privat oprettede og ledede virksomheder herhjemme, som har givet os en bred vifte af virksomhedstyper og sikret den danske eksportprofil, som vor velstand hviler på. Denne struktur skal ikke slås itu. Derfor har vi de grænser for de institutionelle investorers investeringer i virksomhederne, som regeringen nu finder for snærende. Det har Socialdemokratiet egentlig altid gjort. Socialdemokratiet har hele tiden ønsket mere styring af dansk erhvervsliv og anvender nu konjunkturer og investeringssituation til at udvide de offentlige investorers råderum i dansk erhvervsliv. 25 pct.-grænsen hæves til 35 pct., og 2 pct.-reglen udvides til 3 pct. med visse begrænsninger for den nye procent, som også skal gælde for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, som vi jo ser senere på ugen.

Som begrundelse anfører regeringen bl.a., at ellers skal LD ud og sælge aktier for at holde sig under 25 pct.-grænsen. Der findes andre måder at løse dette problem på, bl.a. ved at støtte vores forslag om, at borgerne kan hæve deres indestående i LD, fordi forudsætningen for LD ikke længere eksisterer. Nu ønsker regeringen jo at fremme forbruget gennem f.eks. den ufinansierede skattelettelse og skrotningspræmien. Vores forslag har været og er bedre end disse.

Regeringens bekymring for de mindre virksomheder i dag forekommer hul i betragtning af de øgede byrder, skattereformen fra i fjor pålagde dem. Det ligner en klassisk socialdemokratisk knibtangsmanøvre. Først skal det private erhvervsliv svækkes, så rykker det offentlige og halvoffentlige ud med ambulance-tjenesten, hvorefter selvstændighedskulturen har fået endnu et gok, fordi Socialdemokratiet foretrækker offentligt styret virksomhed.

Hvis de institutionelle investorer nu skal have større råderum, er det vigtigt, at lønmodtagerne får større indflydelse. Man kan selvfølgelig godt lave afstemninger og valg, som regeringen overvejer at vi får et udvalg om, men den sikreste melding kommer fra det enkelte medlems egne handlinger, dvs. ved at stemme med fødderne. Det ligger der mest demokrati i. Vi skal jo ikke glemme, at den væsentligste opgave for disse investorer ikke er at spekulere, men at sikre pensionskapitalen bedst muligt. Fremtidens pensionister skal ikke opdage, at pensionen er væk, fordi der blev satset forkert. De skal altså have direkte indflydelse på anvendelsen af deres opsparing, og den får man kun ved personlig råderet.

Under førstebehandlingen af vores forslag meddelte Det Radikale Venstre, at det gerne ville være med til ændringer i denne retning ved f.eks. at tillade, at folk kunne tage deres LD-midler ud, men til gengæld binde dem et andet sted. Det var det radikale forslag.

Vi har foreslået, at de kunne tages ud alle sammen over to år, men vi tilkendegav under debatten, at vi gerne ville være med til at indskrænke retten til alle over 50 år, hvis det kunne bringe enighed. Vi har tilkendegivet, at vi også vil overveje at udvide 25 pct.-grænsen og 2 pct.-reglen, men altså under forudsætning af større mulighed for at stemme med fødderne.